

FLEA 47

Silkeslent välljud

Flea 47 är en Neumannklon som låter utsökt på akustiska instrument och sång.

Flea 47 är en exakt replika av den legendariska Neumann U47, med en F7-kapsel, som är en exakt replika av en Neumann M7-kapsel. Detta ständiga kopierande av mickmodeller, detta ständiga namngivande som ska låna lite pondus av legendariska modeller – marknadsföringsknep som vittnar om att musikbranschen är oerhört traditionsbunden.

Men ett legendariskt ljud ska förstås klonas om det går. En riktig Neumann U47 kostar det dubbla, så här kommer egentligen ett budgetalternativ, om man så vill. Just denna tillverkare bygger också mekanik till andra märken som säljer liknande kloner. Dessutom säljer man mekanik-kit till privatpersoner som vill sätta ihop sin egen U47.

Blod, svett och tårar?

I den här prisklassen blir det lite bisarrt att bedöma kvalitet. Den bästa jämförelsen görs med några museiföremål som fortfarande har Sinatrasaliv på sig. Men denna Flea 47 är gnistrande ny, så någon saliv får man inte på köpet, men kanske lite blod, svett och tårar. Den är nämligen handgjord – ömt ihoplödd av en slovakisk hantverkare. Blyertsstreck- en finns kvar på trälådan och limrester kan anas på den röda plyschen inuti.

Till skillnad från lådan visar micken prov på riktigt precisions-

► Flea 47 är en mikrofon i matt silver med klassiskt utseende och är laddad med pondus och lyxkänsla.



► Micken och tillbehören kommer givetvis i en specialbyggd väska.

arbete. Anslutningarna är lite speciella, retrokänsla av det vackra slaget. Micken är stor och tjusig med kromade detaljer och en matt finish på kroppen. Flea 47 kommer i en gigantisk och robust väska med strömaggregat, mikrofonkabel och stötdämpad upphängning av hög kvalitet. Själva mikrofonen är förvånansvärt lätt, så det innebär inga problem att montera den på ett vanligt mickstativ. En omkopplare mellan rundtagande och njurkaraktäristik sitter på framsidan, det enda som kändes lite plastigt på skapelsen.

Känsla av äkthet

Känslan är dyr. Allt sitter exakt där det ska och sådant som riskerar att börja glappa med åren har särskilda skydd och förstärkningar. När vi stod framför micken infann sig en känsla av äkthet – bra för själfulla sångpålägg. Många i mitt kollektiv har försökt förklara känslan av att stå inför en riktigt bra mick. De blir bättre musiker, skärper sig och vill mer. En riktigt bra mikrofon avslöjar visserligen obönhörligen dina misstag, men den är också mer tacksam när du gör en bra insats. Detaljerna registreras på ett fantastiskt sätt.

Vi har inte referenstestat Flea 47 med en äkta U47, däremot koplade vi upp några andra mickar i olika prisklasser under våra tester. Generellt använde vi njurkaraktär, för rättvisans skull, men testade även rundtagande.

Akustisk gitarr fick bli det första testobjektet. Redan första anslaget visade vad den här mikrofonen är bäst på. Basen och det låga mellanregistret är otroligt bra. Nylonsträngade gitarrer

TESTUTRUSTNING

Cubase 4, Genelec 8040, Beyerdynamic DT150, Focusrite Voicebox Mk2, Joe Meek Studio Channel VC10cs, Focusrite Voicemaster, Presonus Firepod, MXL V67, TSM MT47 och Neumann TLM49.

Tips: Vi har tidigare testat en annan U47-klon, Wunder Audio CM7-GT, i Studio 2-08.



❑ Nätaggregatet är rejält tilltaget och har en blå lampa som indikerar att spänningen är den rätta.

❑ Träasken är, lite slarvigt, handbyggd men erbjuder ändå elegant förvaring av mikrofonen.



har sköna transienter och de kom fram perfekt, utan vassa toppar men ändå maffigt. Stålsträngad behandlade den lika bra. Resultatet blir ett ljud med fast botten att stå på, en underbar kroppskänsla och mycket skönhet uppe i den luftiga diskanten. För nakna gitarrspår i minimala arrangemang passar Flea 47 förträffligt.

Så fick en violinist lägga lite klassiskt och lite folkmusik. Vi jämförde med andra mickar och det framgick hur vackert Flea 47 behandlar hela frekvensspektrat.

SOUNDET FRÅN FLEA 47-MIKROFONEN ÄR FÄRDIGT, NÄSTAN LITE KOMPRIMERAT.

Soundet från den är färdigt, nästan lite komprimerat. Där andra mickar spretade och blev vassa i vissa frekvenser, så höll Flea 47 ihop ljudbilden.

Sång härnäst. Vi provade både acappella och att lägga ny sång på färdiga produktioner. Vi provocerade och viskade och Flea 47 svarade på ett väldigt fint sätt. Allra bäst blir ljudet när man kommer nära och proximityeffekten lyfter basen ytterligare. För ett riktigt rockigt ljud skulle vi dock välja andra verktyg.

Operasångerskan Veronika fick lägga lite kraftfull sång. Här skulle det rockiga drivet undvikas, trots stark involym. Perfekt för Flea 47. Den svarade rent och snyggt. När sångerskan gick för nära anades lite rördist, men på rätt avstånd lät allt underbart. Den höga detaljåtergivningen visade sig särskilt i kraftiga vibraton, där micken förmedla-

de rösten på ett härligt, klart sätt. Här föll de andra mickarna ifrån, antingen på grund av matt sound eller för att de inte klarade ljudtrycket. Flea 47 har riktigt skaplig tolerans för höga ljudnivåer.

Trummor imponerade däremot inte. Först satte vi micken en meter framför trumsetet, ganska lågt, riktad rakt in mot virveln. Rejält rörklipp om bastrumman, den provocerade micken lite. Ett fast bottenljud, men lite tamt i resten av frekvenserna. Vi flyttade micken två meter upp och riktade den in mot centrum. Bättre

balans, men fortfarande tamt. Andra mickar, även riktigt billiga, har gett bättre trumljud. Som grundljud inför processande kan det dock funka bra, då soundet höll ihop ganska neutralt.

Elpiano lät okej. Möjligen blev transienterna lite väl mjuka, men det beror på vilket sound man är ute efter. Det akustiska pianot däremot lät härligt. Här tog micken upp hela registret på ett underbart sätt. Stabil botten, aldrig bumligt muller, utan en stadig grund för hela ljudet att vila på. Fräscht mellanregister och dyr diskant – sån där som inte går att krana fram efteråt.

Elgitarr ville vi också prova, så vi lät vår egen Hendrix med all sin utrustning komma ned till studion. Vi ställde micken en meter ifrån fyrtolvan och drog på ordentligt. Flea 47 tog emot och levererade ett skapligt grundljud. Här märktes den snygga botten, men också det fräscha mellanregistret extra bra. Vid riktigt

hårt distljud så kom lite getingövertoner fram, men det kunde varit värre. De rena och småcrunchiga ljuden skötte mikrofonen bäst, men vanliga dynamiska mickar kan nog ge minst lika bra sound till elgitarr.

Sveper som silversatin

Cellon. Mmmmm. Saxofonen. Mmmm även den. Instrument med ordentlig kropp i det låga mellanregistret är precis vad Flea 47 ska användas till. Den både öppnar upp och håller ihop soundet. Om mina metaforer låter motsägelsefulla så förstår du när du provar den. Här finns en härlig diskant som aldrig blir "fissig", utan sveper som silversatin genom hörselgångarna.

När vi efterbehandlade inspelningarna med Flea 47 stod det klart vad "dyrt" ljud faktiskt är. Alla frekvenser satt tajt och inget spretade vid hanteringen av transienter eller resonansljud. Flea 47 höll ihop ljudet och svarade stabilt. Allt detta innebär att arbetet med mixningen blir så mycket enklare. Bara lite enkel trimning med kompressorn behövs och inget räddande eq-arbete. Effektläggning var en fröjd. Svåra dist- och modulerings effekter gav toppenresultat med så bra grundljud.

Sammanfattning

Flea 47 låter oerhört bra, framför allt på akustiska instrument och sång. Soundet är mjukt som siden mot örat – öppet och rikt med massor av dimensioner och nyanser. Basen och låga mellanregistret är dess starkaste signum. Men i våra referenstester fanns ofta någon mikrofon som svarade lika bra, ibland bättre på något specialom-

råde. Dessutom når den här mjuka karaktären inte alltid fram när material sedan mixas.

För minimalistiska arrangemang av rena instrument skulle jag ha Flea 47 som ett huvudalternativ, men i täta mixar är det inte säkert att den lyfter fram instrumenten. Det är möjligt att få mikrofoner kan fånga magin lika bra som Flea 47. Men magifaktor per krona är svårbedömd. Dessutom passar vissa stilar och röster olika bra. En mikrofon för halva priset är fortfarande ett lysande verktyg med underbart ljud, hög kvalitet och lång livslängd. Möjligen kan Flea 47 ha riktigt högt andrahandsvärde. Särskilt om den blir omtalad och kulturförklarad. Så vill du se den delvis som en investering så kan det säkert vara en god idé.

Per Filipsson

FAKTA

Flea 47

Produkttyp: Rörmikrofon (handgjord klon av Neumann U47).

Tillverkare: Flea (www.flea-microphones.com).

Kontakt: Dexter (www.dexter.se).

Karaktäristik: kardioid och omni.

Frekvensomfång: 35 Hz – 18 kHz.

Känslighet vid 1 kHz: 24mV/Pa.

Produktinfo: Kan levereras med huvud i glänsande krom, matt nickel eller förgylld samt flera olika rörtyper samt kapseltyperna K67 eller F7.

Pris: Flea 47 med EF12/EF14/UF12, 44 900 kronor, med UF14/VF14 51 220 kronor inkl. moms.

FÖRDELAR:

- Riktigt bra för sång och akustiska instrument.
- Bättre botten går knappt att hitta.
- Klarar högt ljudtryck.
- Lågt brus.

NACKDELAR:

- Prisvärdheten kan diskuteras.

BETYG

Ljudkvalitet:	5
Funktioner:	4
Byggkvalitet:	5
Prisvärdhet:	4
Slutbetyg:	88%